

Haarblomsten

En
Samling af Ungdomsarbejder
ved

A. Olsen

Christiania

trykt paa Forfatterens Forlag hos F. Lehmann

1874

Duncker & Co.

Bed Dig vi søve over Oceaner
Fra Nordens Pol til Falklands hvide Sne,
Hvor Isens Billeder i Luften flammer,
Dg Solens varme Kys paa Læben dæe;
Du fører os til Singals dunkle Hule,
Hvor Conas Skjald bag Norvens Fjelde stod,
Du sætter os i Ostens Nøverkule,
Hvor glubste Løver slikked Daniels God;
Ja! mat og kold og død var hele Jorden,
Martusfinder var skjult i Glemsels Grav
Hvis Kunsten ei Geniets Brud var vorden,
Dg rørte Tiden med sin Tryllestav!

O Kunst! — Du adler Mennesker til Guder,
Dg Dyrene til Mennesker igjen!
Et evigt Paradiis Du os bebuder,
Ja sætter os paa Jorden alt derhen.
Hvor er den Plet, som lyse Præg ei viser

Uf Kunstens Almagt, Kunstens vævre Gnist?
Hvor er den Nidding, som ei Kunsten priser,
Men træder haanlig paa dens Palmeqvist?
Hvad var Apelles, Raphael og Rubens?
Hvad Lenniers, Poussin og Titian?
Mon de ei stod, som klippefaste Gubber
Paa Jorden alt i Evighedens Land.
Hvad var en Zeuxis og hvad er Canova?
Og hvad er Nordens Lys, vor Thorvaldsen?
Mon ei Enhver, som priser en Jehova,
Hsiagter, elsker og beundrer dem?
Var det for Intet flere stolte Stater
Med Iver strede om den Roes og Fryd
At have været for Homer en Fader,
Da han blev Fædrelandets, Verdens Fryd?

En Heltekrands er vistnok sjon at bære,
Men Blodet klæber ved det friske Løv;